

КРИМСЬКА СВІТЛАШЦЯ

Видається у Сімферополі

№ 23 (74) Субота, 11 червня 1994 р.

Ціна договірної

ІДУТЬ В РЕДАКЦІЮ ЛІСТИ

ИНТЕРНАЦИОНАЛИЗМ ПО-ВЕЛИКОРУССКИ

Антиконституційні президентські вибори і наступні несправедливі рішення президента Мешкова, опираючись на «РДКовський» парламент Криму, в який раз доказали, що українське Конституцію і Закони порушати можна безкарно, по крайній мері, об этом свидетельствует официальная реакция Киева.

Сегодня уже запущен механизм федерализации унитарной Украины, растаскивание соборной державы на удельные княжества, чего так хотели московские доброжелатели. Будем надеяться, что теперь уже каждому ясно, какова цена распадам кримских русскоязычных газет об идее интернационализма, которую якобы исповедуют президент Крима и его сторонники.

Вот только чувствуют себя русскими людьми на русской земле влад ли способны, к примеру, крымские татары или украинцы. Их бы все-таки хотелось оставить самими собой, а землю ощущать если не своей, то по крайней мере общей. Но подобные желания Мешков расценивает как национализм и решительно осуждает, в то же время находя вполне нормальным провекторацию в автономии марксов агрессивный русский «патриотизм». Отсюда вытекает, что национализм в Крыму может быть только украинского или крымскотатарского происхождения, поскольку аналогичные проявления со стороны русского народа следует, вероятно, считать интернационалистскими, а всякого русскоязычного, удовлетворенного этим своим статусом, соответствующим, интернационалистом.

Как нельзя точнее расшифровал эту идею Анатолий Лось в одном из выступлений перед активистами РДК в период февральского межпартийного оживления: «Избрание Юрия Мешкова президентом Республики Крым непременно положит хорошее начало восстановлению Советского Союза, то есть единого русского государства». Так не проще ли и впрямь обойтись без циничных лицемерных речей о братском союзе республик свободных, а лидером и ясно, по-жирноски, завянуть о Российской империи?

Активные действия, направленные на обрастание великой России новыми государствами, начались не просто с легкой руки Мешкова. Об этом же неперикто заявлял председатель Госдумы РФ В. Лукин, предлагая объявить весь Черноморский флот и все украинские порты российскими. Ну, а там дойдет очередь и до всей Малороссии.

Наши же «интернационалисты» из киевского Верховного Совета (коммунисты, социалисты, МРовцы и т. п.) изнутри помогают «великому делу» очередного объединения братьев-славян в единую российскую державу. Их ведь не очень-то волнуют события в Крыму, антиукраинская и антисоветская политика, которая активно проводится на части территории суверенной Украины.

Вот таков он, интернационализм по-великорусски.

Серген ДУРАЧЕНКО.

РОЗ'ЄДНЮЮТЬ КРИКУНИ, ОБ'ЄДНЮЮТЬ СПІВАКИ

Як повідомляють засоби масової інформації, в Криму все частіше відбуваються антиукраїнські шовіністичні шабаші, не кажучи вже про останні політичні події, що привернули до півострова загальну увагу.

Уявляю собі, як все це отруює життя українців Криму. Політична ситуація, на мою думку, могла б тільки більш рішучі дії місцевих українських рухів і партій, котрим варто б звернутися до загальноєвропейських організацій міжнародного рівня, думку яких не могло б проігнорувати кримське керівництво.

Не зайве також заручитися підтримкою українців з сусідніх областей, наприклад, з Херсонщини.

Тіце така порада. Слід більш активно створювати різноманітні музичні та вокальні колективи, які б виконували українські пісні. До таких колективів традиційно входять не лише етнічні українці, а й представники різних народів, які, заховавшись в нашу чарівну пісню, з повагою ставляться і до всього українського.

Це тільки початок. А згодом багато заявляючи та запалорочених людей пригадають своє українське походження. Престиж нашої незалежної держави постійно зростає. Та одна з головних умов: не забувати, що потурання нахабам — це не крадіж шлях їх знешкодження.

ПРАВДИ НЕ ПРИХОВАЄШ

Кримські сепаратисти на чолі з Мешковим заповідають нас, що рішення, яке вони прийняли 20 травня, ні в якому разі не загрожують територіальній цілісності України, що воно сприяє подоланню економічної кризи в Криму.

Але ці заповідання — брильянти чистої води, глина мела — відракти Крим від Української держави. А щоб це не викликало негативного резонансу з боку Києва та усього світу, сепаратисти маскують свої брудні справи.

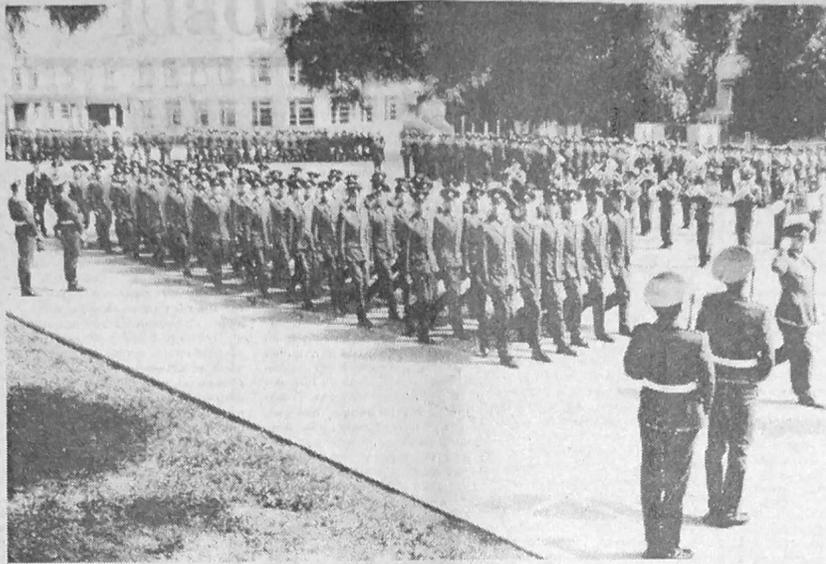
Побачивши, що Київ не жартує, новообрані депутати кримського парламенту почали його дурити, мовляв, прийняте ними рішення не несе ніякої загрози Україні. «Крим» остання в со-ставе України, — заповідають нас Мешков, цехови, рабчинки, які ще вчора пльовали ти же України в обличчя і волали: «верните нам родину», «хотим в Росію».

Тактичний хід зрозумілий: заявляючи на словах про український статус Криму, сепаратисти вже почали його скерувувати до Росії (торгово-економічна угода Сабурова). Цим тро-ком вони прагнуть вбити двох зайців — формально залишити Крим у складі України (аби не порушувати світові норм права), а фактично зробити його російським.

Треба не допустити подальшого функціонування кримського парламенту, тільки цим можна ще якось зберегти мир у Криму.

С. Октябрське
Красногвардійського району.

Северин КАРДОВСЬКИЙ.

КАДРИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ АРМІЇ

Колектив Сімферопольського вищого будівельного училища урочисто відзначив своє 27-річчя. Цього дня сюди були запрошені ветерани училища, весь командно-педагогічний склад, курсанти, батьки, преса, телебачення.

За минулі роки тисячі молодих офіцерів — спеціалістів з будівельним нахилом було підготовлено для Збройних Сил колишнього Радянського Союзу.

Тепер це училище готує кадри для Збройних Сил України. Найближчим часом розпочнеться підготовка військових інженерів з будівництва та експлуатації різних споруд. Це будуть спеціалісти широкого профілю, з дипломами, які мають силу й на «гражданці».

Перед курсантами, ветеранами училища і гостями виступив начальник СВББУ генерал-майор

Юрій Васильович Бубновський. Потім до курсантів звернувся колишній працівник училища, представник аграрного комплексу Криму, випускник курсант Олександр Ховраченко. Сам він — сімферопольець, тут закінчив СШ № 18. Батьком його — Валерій Михайлович працює на заводі «Продмаш». Син шов дорожню військовому. А вже мирну працю треба захищати, бо й досі у світі не дуже спокійно.

На знімках: урочистий марш офіцерів і курсантів; перед учасниками свята виступає начальник училища генерал-майор Ю. В. Бубновський; курсант-випускник О. Ховраченко.

Текст і фото Костянтина ДУДЧЕНКА.

Багато сімферопольців відпочивало в парку ім. Гагарина, де провадив фестиваль «Чисті джерела».

Як тільки стемніло, над Сімферополем спалахнула різнокольорова феєрверк, спонсором якого був завод «Фіолента». А протесники з Хар-кова постаралися на славу, порад-дували сімферопольців у цей святковий вечір.

Є ТАКА ПАРТІЯ...

2 червня 1994 р. в Ялті відбувся І з'їзд християнсько-ліберальної партії Криму.

На з'їзді біли присутні 1120 делегатів з усіх регіонів Криму, які затвердили програму та статут ХЛПК. Як зазначено в Програмі, партія ставить за мету побудувати в Криму демократичної, правової держави, але без змін існуючого статусу автономної республіки.

Мета ХЛПК полягає в об'єднанні політичних та економічних сил півострова для виходу з кризи, утвердження ідеї вільної та християнської моралі.

Головою партії обрано Є. Поданова, боксера-професіонала. Лишається неозвученим одне — партія, як було заявлено, нараховує 160 тис. членів і є однією з найбільш численних партій, крім того, не тільки в Криму, але й в Україні. Як відомо, за дуже короткий відрізок часу (партія заявила про себе місяць тому), створити таку потужну силу?

Більшість з 1120 делегатів, запрошених на з'їзд, не мали жодного уявлення про партію, про її цілі.

Все було враховано функціонерами ХЛПК: феєрверк, бальний інтер'єр, готель «Ялта», достаток гостей та делегатів на з'їзді з усіх кінців Криму, чудовий спів спів з'їзду. Але, наприклад, про розповсюдження програмки «Програма — Статут ХЛПК», хоча б серед делегатів з'їзду, членів цієї партії, керівництво не подбало. Та й навіть потрібні акти документи, якщо присутні за столиками в залі не побачили палиці цигарки, смакували напої, і більшість з них чекала тільки зазвичайної частини з салом «екстремно християнської трапези, після молитви», як зазначив духовний батько партії священик о. Георгій (в миру Полаков).

Наш кор.

ПРЕС-СЛУЖБА КОМІТЕТУ «КРИМ З УКРАЇНОЮ»

6 червня 1994 р. м. Сімферополь

5 червня 1994 р. в м. Сімферополі відбулась II сесія опозиційного парламенту — Громадянської Ради Криму (ГРК).

Секретаріатом був підведений підсумок роботи по підготовці II сесії ГРК, після чого члени ГРК ознайомились з перебігом подій, що відбулися за два тижні з дня минулої сесії. Зокрема, йшлося про розповсюдження Укрінформом і підходування ТБ «Останкин» та радіостанцією «Маяк» накладених на інформацію про діяльність Громадянської Ради Криму, яка, будучи, ставить за головну мету своєї діяльності повалення Верховної Ради Криму, що є провокаційним і не відповідає дійсності.

«Мета Громадянської Ради Криму — збереження тери-

торіальної цілісності України, рішення проти дія шовіністичним догаганям кримських сепаратистів, вирішення проблем, що стосуються комплексів соціальних, освітніх, культурних проблем українства в Криму, вирішення проблем повернення депортованих народів, а не боротьба за владу» — зазначено в доповіді Секретаріату ГРК.

Сесія затвердила регламент, сформувала президію, постійні комісії та обрала їх голів.

Обрано Голову Громадянської Ради Криму та заступника. Затверджено склад постійних комісій ГРК: з питань законності, правопорядку і захисту прав людини; з питань економіки та вироб-

ництва; з питань національної політики і проблем депортованих, з питань освіти, культури; з питань засобів масової інформації та зв'язків з громадськістю; з аналітичних та внутрішніх проблем.

Сесія прийняла звернення до виборців в зв'язку з виборами Президента України, в якому, зокрема, йдеться про підтримку кандидатури Л. Кравчука, та про розгорнення широкого антигатиції по відношенню до Л. Кучми та О. Мороза.

Члени опозиційного парламенту розіхались по своїх регіонах, з читими завданнями та планами по роз'ясненню цілей і завдань ГРК, згуртуванню на місцях людей, для яких доля Криму в складі України не є бандужкою.

В ЯРМІ ЗОВНІШНЬОГО БОРГУ

Предметом гострих дискусій в Україні останнім часом стали питання валютного регулювання, зокрема проблеми курсової політики та обов'язкової продажу валютних надходжень. Насамперед дискутується питання про доцільність використання фіксованого валютного курсу.

За умов інфляції фіксований валютний курс швидко відхиляється від реального ринкового значення. Відхилення стає тим більшим, чим довше триває фіксація. При цьому стримується експорт і стимулюється імпорт, різко падає ефективність використання валюти, а приховування валютної виручки за кордоном стає неминучим. Фіксований курс перетворює Україну в постачальника капіталу для інших країн, зокрема для Росії. Між іншим, у прогнозі економічного розвитку Росії на 1994 рік фіксований валютний курс в Україні розглядається як фактор надходження капіталу до Росії.

Обсяг валютних надходжень, що не були повернуті в Україну протягом 1993 року, становить 1,3 млрд. доларів США (за даними експертів Міжнародного валютного фонду).

Стимулювання експорту і стимулювання імпорту за умов наявності стійкого негативного сальдо платіжного балансу, яке має Україна, знищує експортне виробництво як єдине джерело валютних надходжень і веде до стрімкого збільшення обсягу зовнішнього боргу (за 1993 рік від'єм сальдо зовнішньої торгівлі становило 1,5 млрд. доларів). Україна дедалі глибоше впрямляє в ярмо зростаючого багатомільярдного зовнішнього боргу. По суті, виступає про рунацію економіки.

Насвоєк очевидні: необхідно відмінити фіксований курс долара і рубля до карбованця. В такому разі постає запитання: яким має бути валютний курс? Напрошується відповідь: плаваючий (ринковий). Саме так вважає багато хто серед фахівців, включаючи експертів Міжнародного валютного фонду. Голова Національного банку України В. Ющенко виступає за скасування фіксованого і за перехід до ринкового валютного курсу. З теоретичної точки зору це правильно. Концептуально також стою на цій позиції. Але, як то кажуть, треба враховувати нашу реальність. Це означає, що потрібно скоригувати відповідь на поставлене запитання.

Валютний курс у нас має бути не фіксованим і не ринковим, а регульованим, тобто плаваючим в певних межах, визначених на певні короткі проміжки часу (це наближає його до ринкового курсу). Регульованим курс має бути, принаймні, на передній період, поки не буде в Україні створено повноцінну, стабільну грошову систему, поки не буде реально забезпечено функціонування української валюти як єдиного законного платіжного засобу на території України.

Необхідною умовою запровадження системи плаваючого валютного курсу є наявність стабілізаційного фонду. Коли попит на якусь валюту значно перевищує пропозицію і створюється загроза для стабільності національної грошової одиниці, то держава здійснює валютну інтервенцію на валютний ринок. Отже, не можна запроваджувати ринковий курс валют, не маючи стабілізаційного фонду. У розпорядженні Національного банку України нині є декілька десятків мільйонів доларів, які буквально тонуть у багатомільярдних зовнішніх боргах.

Однак постає питання: а як же Росія вела плаваючий курс валют, фактично не маючи стабілізаційного фонду? Справді, Росія не має

стабілізаційного фонду, але вона на відміну від України має позитивне валютне сальдо в зовнішній торгівлі (за рахунок експорту енергоносіїв, сировини, озброєнь). На цій основі відбувається підвищення курсу рубля до купонакарбованця. Росія на відміну від України має можливість здійснювати інтервенцію на валютний ринок. У свою чергу, високим курсом російського рубля до купонакарбованця дає змогу Росії забезпечувати стабільний позитивний баланс у торговельно-відносинах з Україною, на основі вивозу своїх товарів за високими цінами і ввозу товарів за низькими цінами (завдяки неадекватно співвідношенню курсів). Це — неоколоніалізм в дії. Заради цього Росія погоджується на непропорційно низький курс свого рубля відносно долара США.

З огляду на сказане, якщо має бути політика валютного регулювання? Керівництво банку України наполягає на запровадженні 100-відсоткового обов'язкової продажу валютних надходжень за ринковим курсом. На користь такого підходу до вирішення проблеми валютного регулювання свідчать той теоретичний аргумент, що ринок тим точніше визначає реальні курси українського карбованця до вільно конвертованих валют, чим більша частка валютних надходжень пройде через нього.

Усе це так, але звернімося до практичного боку справи. У мене немає сумніву, що реалізація цієї пропозиції підтовчуватиме до приховування валютної виручки. Необхідно відмінити обов'язковий продаж Національному банку валютної виручки взагалі, а не тільки за фіксованим валютним курсом. Замість примусового продажу валютної виручки потрібно ввести її оподаткування. Це стимулюватиме експорт і сприятиме поверненню валюти в країну. Отже, вихід полягає в розумному, ліберальному оподаткуванні валютної виручки. Від цього виграють і експортери, і держава. Зараз держава одержує валюту набагато менше, ніж могла б мати при ліберальному оподаткуванні валютної виручки.

У процесі валютного регулювання експортної діяльності має забезпечуватися надходження валюти до Державного валютного фонду, по-перше, за рахунок податку на експорт, по-друге, недопущення реалізації продукції на світовому ринку за демпінгованими цінами і, по-третє, створення ефективного механізму повернення в Україну валютної виручки від експорту.

Сьогодні багато розмов топить ся навколо питання про зовнішній борг України. З цього приводу слід зауважити таке. Зовнішній борг України створено штучно завдяки, по-перше, підписанню в жовтні 1992 року в Москві договору України з Росією, відповідно до якого наша держава взяла на себе борг підприємств, а російська держава цього не зробила; по-друге, продажу своїх товарів за заниженими цінами; по-третє, величезному недобробу плати за транзит товарів Росії та інших держав СНД по нашій території; по-четверте, внаслідок неефективної експортно-імпортної, митної, податкової та валютної політики, яка робить наш товар неконкурентоздатним на ринках СНД. Зовнішньоекономічна діяльність України потребує радикальної реформи. Тільки на цій підставі можна ліквідувати дефіцит зовнішньої торгівлі.

Володимир ЧЕРНЯК.
(Пресова агенція новин).

Іван КЛЕПАЧ.

РЕЧНИК МУЖНОСТІ І БОРОТЬБИ

До 50-річчя мученицької смерті О. Ольжича

Журавлик. Сторінка для дітей

ВІРШІ СОЛДАТСЬКОЇ ДОНЬКИ

Розшукали один одного два старі фронтовики Великої Вітчизняної, однопольчани. Воювали за фашизмом і... творили вірші. Я — українською, Петро Олексійович Галактионов — російською.

Орест КОРСОВЕЦЬКИЙ, член Спілки письменників України.

Тамара ГАЛАКТИОНОВА

СОПІЛКА

Сопілка, сопілка, як гарно ти граєш! Сопілка, зведи родом, з якого ти країно! Я кореном родом своїм з України.

ТЕТЯНКА-ВЕСНЯНКА

У маленькій Тетянці Загустились веснянки, Обвішали щічки і ніс, Хоч в люстерко не дивись, Ну куди густі подіти!

НЕВТОМНІ ЧЕРЕВИЧКИ

Ну і невтомні черевички У маленькій сестричці! Побувати срізь встигають: То в сорокчуху підуть, То в садовку дрібнотять, То в травичку анготять.

КІТ І МІСЯЦЬ

На підвісний кіт сидів, І собі у вуса муркотів:

Володимир ОРЛОВ

ПОСАДИЛА БАБУСЯ ПАРСОК

Посадила бабуся парсок, Помня його з літньої пісочки. Ти, той! — замінала в парсоці Сорочку.

ВЕЛИКІ ВУХА

Ішов дідусь пісочку — ягоди забрав. Ратом чух, під кушем стоїть. Пожале дідусь Занічка, витягнув колочку, а тої йому каже:

Переклад з російської Данило КОНОНЕНКО.

1994-й рік культурна ч. революційна Україна проголосила роком Олега Ольжича, мученика за її волю. На часому Парнас чинило мученик: серед них котлова б відити дох справних поетів революціонерів: Грицько Чупринка і Олег Ольжич. Першого замучили більшовики, другого — німці. Розстріляний пенітенсією НК в серпні 1921 р., поет Чупринка в 1919 р. очолював протибільшовицьке повстання на Чернігівщині. Ольжич боровся проти угорських і німецьких окупантів українських земель. Чупринка входить в число 89 діячів українського письменства, яких, за підказкою українського емігрантського поета Богдана Крижанівки, Москва півдеувала до 1957 р. в Україні. Сюди ще не ввійшли мученики брешівських і постбрешівських концтаборів Валерій Мар'яненко, Олісія Ільїна, Юрій Пилипів і Василь Стус, а також невраховані

ТАРАСОВІ НАЩАДКИ В СЕВАСТОПОЛІ

В житті Тараса Шевченка особливу роль відіграла його старша сестра Катря. Як на старшій з дітей, вона доглядала менших братів і сестер, зокрема й Тараса, а коли ще молодшою у моголиві виїхала мати Тарасова, Катря замінила її наповно хлопцеві. Вона порядкувала в хаті й на городі, встигала вводити. Тараса називав її терпачкою та ніжною нянею.

Ще прадіда все-одно не написав... і все своє життя присвятив дослідженню творчості Т. Г. Шевченка. Закінчивши Київський інститут народної освіти, він працював у Дніпропетровську деканом історичного факультету університету та директором історичного музею. Коли почалася війна, добровольцем пішов на фронт, заслужив орден та медалі. Після війни тривалий час працював директором Києво-Печерського заповідника, заступником директора музею Шевченка в Києві. Протягом багатьох років він старанно збирав, найменував і добродібно з життя свого великого прадіда. В 1959 році побачила світ його перша книжка про Шевченка, далі з'явилися інші, і так врешті склався цикл біографічних повістей, що охоплюють усе життя великого Кобзаря. Разом з небогою Людмилою Олександрівною Кривошею Дмитро Якимович створив дослідження «Гілки Шевченкового роду».

Повертаються до Криму кримські татари — на свою переміну батьківщину. Відкриваються культура, письменство, звичай народу. Ансамбль Кримської державної філармонії «Хантарма», який керує народний артист України й Узбекистану Февзі Білялов, вже демонструє своє мистецтво національних танців у Києві, на фестивалі «Чумацький шлях» у липноу році. Такі ж ансамблі створюються у багатьох районах Криму при будинках культури, школах і на підприємствах.

Звернувшись до Криму кримські татари — на свою переміну батьківщину. Відкриваються культура, письменство, звичай народу. Ансамбль Кримської державної філармонії «Хантарма», який керує народний артист України й Узбекистану Февзі Білялов, вже демонструє своє мистецтво національних танців у Києві, на фестивалі «Чумацький шлях» у липноу році. Такі ж ансамблі створюються у багатьох районах Криму при будинках культури, школах і на підприємствах.

Звернувшись до Криму кримські татари — на свою переміну батьківщину. Відкриваються культура, письменство, звичай народу. Ансамбль Кримської державної філармонії «Хантарма», який керує народний артист України й Узбекистану Февзі Білялов, вже демонструє своє мистецтво національних танців у Києві, на фестивалі «Чумацький шлях» у липноу році. Такі ж ансамблі створюються у багатьох районах Криму при будинках культури, школах і на підприємствах.

КОМУ ЦЕ ПОТРІБНО?

Знову ім'я лікаря-фізіотерапевта А. І. Ємельянова у всіх на устах у Роздольному. І не тому, що Анатолій Іванович досить популярний у раціоні саме як неабиякий фахівець-медик, за що йому завдячують люди, які зранку до вечора не залишають його кабінет.

ЗОЛОТІ ЛИТАВРИ «ЧОРНОМОРСЬКОЇ ХВИЛІ»

Літературне краєзнавство Криму поповнилося новим виданням, потреба в якому виникла давно і нині стала особливо актуальною. Світ побачив посібник для викладачів, студентів та учнів з літератури «Чорноморська хвиля» — під багаторічних спостережень і роздумів над творчістю сучасних кримських українських письменників професора С. І. Губаря, авторитетного літературознавця, невідомого і самовидного лікаря краснопілля. Мабути, більше, ніж найвишуканіший епітет професора Губаря характернізує хоч би один факт: книгу писав він безсонними ночами з молодіщого завзяття, — це безкорисливий дарунок всім шанувальникам української літератури, оскільки від гонорару за це великий потрібне видання автор свідомо відмовився.

Особливо боляче сприймає невдоволення національною гідністю своїх земляків, що розчиняються на чужбину в так званому «російсько-моголомому» середовищі. До їхніх очертальних душ він намагався дитинується СЛОВОМ.

Останнім часом Анатолій Іванович нібито вже відійшов у тінь. Раяночка його не друкує, мітинги вже не модні. А стояти на вулиці, площі чи базарі і популяризувати свою незгоду з володарями капіталів чи влади (подекуди, ніби тепер одне з другим зливається) — не в характері роздольненського демократа.

Світлана КОЧЕРГА, кандидат філологічних наук.

ПРОГРАМА ТЕЛЕБАЧЕННЯ

Понеділок, 13 лютого

УТ-1

- 9:00 Екзамени. Біологія. 11 класів.
9:10 Худ. фільм «Карпатське золото».

УТ-2, УТ-3, «Россія», Крым-ТВ

- 7:00 Вести.
7:20 Требується...
7:30 Формула-730.

«Останкино»

- 7:45 Утренняя разминка.
8:00 Час дука.
9:00 Мультфильм.

«Черноморская»

- 19:05 Телепередача «На пороге ночи» (1 часть).
19:30 Мультсериал «Назад, в будущее».

«Останкино»

- 6:15 Утренняя разминка.
6:30 «Утро».
8:45 Обзор рынка недвижимости.

«Останкино»

- 7:00 Вести.
7:20 Требується...
7:30 Формула-730.

«Черноморская»

- 19:05 Телепередача «На пороге ночи» (1 часть).
19:30 Мультсериал «Назад, в будущее».

«Останкино»

- 6:15 Утренняя разминка.
6:30 «Утро».
8:45 Обзор рынка недвижимости.

«Останкино»

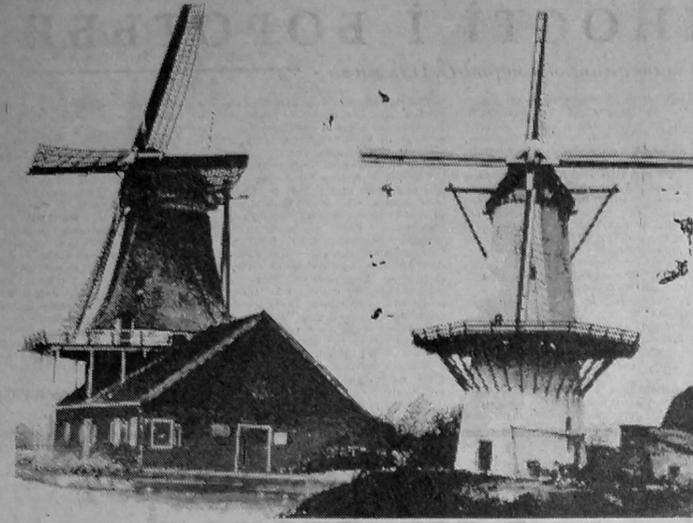
- 7:00 Вести.
7:20 Требується...
7:30 Формула-730.

«Черноморская»

- 19:05 Телепередача «На пороге ночи» (3 части).
19:30 Мультсериал «Назад, в будущее».

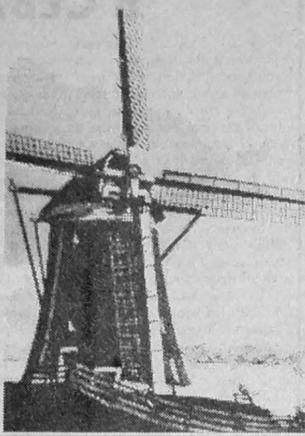
«Останкино»

- 6:15 Утренняя разминка.
6:30 «Утро».
8:45 Обзор рынка недвижимости.

МЛИНИ ГОЛЛАНДІЇ

Якщо завітати до сімферопольців Володимира Кузьменка, то ніби побуваєш у Голландії. Дуже багато у нього декоративних малюнків млинів з цієї країни.

Микола ЛІСОВИЙ.

Мінімуморески

РЕФОРМАТОР

Семикурсник Федько Білобрісний бідкався: стільки шкільних реформ було, але ні досі потрібні нікому не потрібні інфінитиви і акузативи...

випити єдине правило: як чухється, так і пишється. Чухється «курва» — пишеться «курвова»...

Випуск 64-й

Стокпільські задачі варіації на заставленні дамки і простої позначки проблемні з логічного міста Іонавія Г. ШИЛО.

«Черноморская»

- 19:05 Мультфильм.
19:30 Телегазета ТВ-7.
19:40 ПОНЕДІЛЬНИК — ДЕНЬ ТЯЖКОЇ ЖИТТЯ. Худ. фільм «Скорая помощь».

«Черноморская»

- 21:15 Музикальний мкс.
21:45 Спокійно ночі, дити.
21:55 Ан Пн Киев.

«Останкино»

- 6:15 Утренняя разминка.
6:30 «Утро».
8:45 Обзор рынка недвижимости.

«Останкино»

- 7:00 Вести.
7:20 Требується...
7:30 Формула-730.

«Черноморская»

- 19:05 Телепередача «На пороге ночи» (3 части).
19:30 Мультсериал «Назад, в будущее».

«Останкино»

- 6:15 Утренняя разминка.
6:30 «Утро».
8:45 Обзор рынка недвижимости.

БУРЯ В СКЛЯНЦІ

Збунтувалися звірі проти свого лідера Лева, який за старого режиму називався царем звірів. Гомонили на всі голоси: — Тільки демократом називався, а який був зажерливий, такий і запишався!

Людські пристрасті

ЯК КОХАЛИ ВЕЛИКІ

Сім любовних листів молодого Уїнстона Черчілля світській красуні Мюрель Уілсон продано на аукціоні в Лондоні за 76757 фунтів стерлінгів.

Володимир ШАХНОК.

(Пресова Агенція Новин).

Засновники: Всеукраїнське товариство «Прогвіта» імені Тараса Шевченка, Кримська організація Співки письменників України, трудовий колектив редакції.

Наш розрахунковий рахунок № 609217 у Сімферопольському філіалі Українського МФО 324861.

Реклація не завжди подляє думки авторів публікацій, відомий нестаток фактів, цифрових та статистичних даних не реєструється і не повертається.

Рестраційне свідоцтво КП № 844, видане Держкомпресом України 7.10.92 р. Індекс 30553. Тел. редакції: 29-86-59 (факс), 29-85-59, 24-61-26.

Адреса редакції: м. Сімферополь, вул. Київська, 76, 4-й поверх, кім. 410. Листи просимо надсилати за адресою: 333034, м. Сімферополь-34, пошт. скринька № 972.

Головний редактор Олександр КУЛИК.